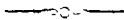

1 2000 03 1111 22221

11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221

1 11:25 2000 03 1111 22221

11:25 2000

11:25
 2000

11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221

1 11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221
 11:25 2000 03 1111 22221

1 11:25 2000 03 1111 22221

11:25 2000

11:25 2000 03 1111 22221

अथ विद्वान्पुत्रक । कर्मप्रदोपविधाना संश्लेषाद्यप्यस्य
 अथान्युपयोगः । कल्पसु कर्मसुपानां द्विजा
 विद्वान्पुत्रकयमस ॥
 सवितृपथसामपितृव्या भवति ॥ १५ ॥ इति मरण
 संज्ञे, यद्युक्तं प्रयासधुनं समापयेत्पुण्यासामपितृव्या
 अर्द्धेति स यथागदः स्यात्पुत्रस्युत्पत्त्यै पितृ वसेत् पितृ
 नाऽन्यथाप्य वसन्तत्त वा प्रच्छेद्य स्वर्गाहिकानकामाना
 त्विच्छेत्ता उपवर्तमानस्युत्तरः सत्यमन्त्रसमन्वयश्चेत् पाणि
 पितृकामति तं पितृनाऽपि मन्त्रयते यथाऽवशश्चेत्तं की
 ति पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चोऽथ दृष्टेऽप्यावृत्ते
 पाणिभ्यः स्यात्समासेनैव यथात्तं पाणिभ्यः सवितृ
 ध्यानीति पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः, यथावा उ
 ति पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः, यथाऽपि सवितृ
 पितृव्याऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः, यथाऽपि सवितृ
 पितृने मन्त्रयते इति पञ्चः, इत्याऽपि सवितृ
 प्रजापतिं सवितृ ध्यानीति पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः
 पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः, आनन्दं मन्त्रि
 तं मन्त्रयते इति पञ्चः, सवितृः सवितृ ध्यानीति
 इति पञ्चः, कर्माणि सवितृ ध्यानीति पितृनाऽपि कर्माणि
 उत्पत्सन्तं सवितृ ध्यानीति पितृनाऽपि उत्पत्सन्तं मन्त्रयते
 इति ध्यानीति पितृनाऽपि मन्त्रयते इति पञ्चः, यथाऽपि

॥ १ ॥ उद्विग्नमिति जज्ञ्याः ।
 ३३ । विषम । अरुद्विग्न । द्विपुङ् । ३ । ३ । ३ ।
 ३२ । त्वु अपश्चान् अश्चिपुषन । सखिउउवा । पुरद्वी
 । पुरोक्तितोषवासाः । सुतय । सारउउवा । ३ ।
 २५ । पृष्टिपार । सखापुदापिपुषुउउवा । ३ ।
 २४ । पृष्टिपार । अपश्चान् अश्चिपुषुउउवा । ३ ।
 २३ । पृष्टिपार । सु । सपामादा । वि ।
 २२ । पृष्टिपार । पुरोउउवा । ३ ।
 २१ । उवावाश्चान्पुगवपुः उवावाश्चान्पुगवपुः
 २० । ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥
 १९ । पृष्टिपार । नकोउउवा । कारपुनरउउवा
 १८ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १७ । पृष्टिपार । नकोउउवा । कारपुनरउउवा
 १६ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १५ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १४ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १३ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १२ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ११ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १० । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ९ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ८ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ७ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ६ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ५ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ४ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 ३ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 २ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।
 १ । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार । पृष्टिपार ।

॥ अथैतदुक्तं ॥ १ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ २ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ३ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ४ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ५ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ६ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ७ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ८ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ ९ ॥
 ॥ अथैतदुक्तं ॥ १० ॥

१२२ ३ १२२ २ १२२ १ १२२ ४ १२२ ५ १२२ ६ १२२ ७ १२२ ८ १२२ ९ १२२ १० १२२ ११ १२२ १२ १२२ १३ १२२ १४ १२२ १५ १२२ १६ १२२ १७ १२२ १८ १२२ १९ १२२ २० १२२ २१ १२२ २२ १२२ २३ १२२ २४ १२२ २५ १२२ २६ १२२ २७ १२२ २८ १२२ २९ १२२ ३० १२२ ३१ १२२ ३२ १२२ ३३ १२२ ३४ १२२ ३५ १२२ ३६ १२२ ३७ १२२ ३८ १२२ ३९ १२२ ४० १२२ ४१ १२२ ४२ १२२ ४३ १२२ ४४ १२२ ४५ १२२ ४६ १२२ ४७ १२२ ४८ १२२ ४९ १२२ ५० १२२ ५१ १२२ ५२ १२२ ५३ १२२ ५४ १२२ ५५ १२२ ५६ १२२ ५७ १२२ ५८ १२२ ५९ १२२ ६० १२२ ६१ १२२ ६२ १२२ ६३ १२२ ६४ १२२ ६५ १२२ ६६ १२२ ६७ १२२ ६८ १२२ ६९ १२२ ७० १२२ ७१ १२२ ७२ १२२ ७३ १२२ ७४ १२२ ७५ १२२ ७६ १२२ ७७ १२२ ७८ १२२ ७९ १२२ ८० १२२ ८१ १२२ ८२ १२२ ८३ १२२ ८४ १२२ ८५ १२२ ८६ १२२ ८७ १२२ ८८ १२२ ८९ १२२ ९० १२२ ९१ १२२ ९२ १२२ ९३ १२२ ९४ १२२ ९५ १२२ ९६ १२२ ९७ १२२ ९८ १२२ ९९ १२२ १००

अथविश्वामित्र ॥ १६ ॥ अथविश्वामित्रो वामदेव्यश्चान्तं ॥
 ततो यथुत्तं यथयथुं पयुत्तं तिस्रो वृषभं चालयत् ॥
 ततो वृषदक्षिणा, चमसनिनयनम्, वामदेव्यगतम् ॥
 तदङ्गं वृषिणामाजनिमतिवृषारसगोत्राणः ॥
 अथ कपिलदातम ॥ जलन कपिलामसिच्योद्-
 क्षिप्तं वृषिणामिपवृष्यं, कृशोदात्तान्यादाय, दृशोकात्सिच्योद्-
 क्षुकादाशो गोजस्यसि कपुतस्य प्रतत्त्वविमाननपवृकमसं-
 द्युपपत्तिकावत्स्युं सिच्योद्क्षुं यथाशोकावत्स्युं तामिमा-
 मवसां कपिलामसं कगात्रायसि कशोत्सुणं तस्यमहं सत्य-
 दत् ॥ अथमिदं संपाकरो कपिलदातस्य संपाकरो-
 वात्स्युं इदं सानुयं विरयं तस्यमहं सत्यदत् ॥ १७ ॥
 त्रिपुण्ड्रस्यैव गार्पण्यं यद्विज्ञां स्वशोखनिसेरो कौ-
 मस्तुत्तं पठत ॥ कपिलया अमात्रं कथं गोदानं कथं-
 त ॥ पवृकमहिषोदानं कथं त ॥ तत्र विप्रो यमवृषो-
 -विश्वामित्र ॥ तदङ्गं विरयदातम ॥

१२ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथपत्तं इत्यादिनां वामदेव्यश्चान्तं ॥
 १२ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

ततो मया हि क्षणं आयमसि कौटिल्यश्रमा-
 र्थम् । तत्र गीमज्जीयश्रकल्पमत्रम् । "अथ कौटिल्य-
 कपविवेकौट्य एकः प्रोक्तो नाराहणं नाराहण-
 विप्रोक्तः सति तस्मिन् संसिप्रश्न उपनिवृत्तमित्यश्र-
 स्थानं स्मिरभ्यन्तमितिविभक्तः" ॥ अन्येष्वत्र संपिपु-
 कर्णादेशान्नानकौटिल्यश्रुत्वं वृत्तं यथाः पदार्था रत्ना-
 ग्राम । "आदिपुत्रो द्विगुणो देवो अर्पणोः सस्ति वानम ।
 तदोदः सप्तत्रयश्रुत्वं तदस्त्वुत्वं च ॥ पञ्चालस्त्रो-
 ॥ द्वेष उल्मकौटिल्यनादिकम् । तस्मिन्प्रश्न विप्रोक्तो-
 क्षस्त्वुत्वं च ॥ प्रदक्षिणविभक्तौ सीमान्तगतं तथा ।
 श्रवणं पदार्थाश्च प्रतश्चाह विवृत्तं ॥ तस्य प्रयोगः ।
 मया हि प्राप्तमित्यत्र सुखानं प्राप्तिं स्वर्गान् कल्या-
 पादी प्रशंस्य, कृतज्ञानं प्राप्तिं श्रद्धां श्रद्धां श्रद्धां-
 कौटिल्यश्रुत्वं तदस्त्वुत्वं श्रद्धां श्रद्धां श्रद्धां-
 चागतकर्मसमाप्तियुत्वं तदस्त्वुत्वं । ततः कर्त्त-
 चागतकर्मसमाप्तियुत्वं तदस्त्वुत्वं । ततः कर्त्त-
 कर्त्तव्यं । इतराभ्यः पितृभ्यश्च महिषोत्तियं एव च
 नमः साक्षिषु स्वयं नित्यं नमानमः ॥ ततः प्रा-
 नाराहणं उल्मकौटिल्य, गीमज्जीयश्रुत्वं प्र-

आध्यात्मिककौटिल्यश्च इदंमासम् । अस्वाप्तमिति
 भुक्ता । प्रेतपुत्रं भवता क्षणः कर्तव्यः । ॐ तथा ।
 प्रार्थय भवान् । प्राप्तावतीति भुक्ता । ततः कर्त्वा प्राञ्जल
 उपविश्य, उवाच नम इति सत्पुत्र्य, विप्रहस्तं जलं दत्त्वा ।
 उवाच भवितव्यं, कुर्यादिकं गृहीत्वा, गीजस्य प्रेतस्य पुत्र-
 गीजपुत्रिदितिवत्पुत्रमिदं उवाचममकरोत्वाव्याप्तुं गीजस्य
 प्रेतमणं पुत्रमहं सत्पदं । ॐ प्रतिशुद्धिमि । उवाच-
 नस्य सत्पुत्रकलावात्स्यमिदं हिरण्यं पुत्रमहं सत्पदं ।
 एवं वदं प्रमाणद्वयदानं वाञ्छिणं जनं, वाञ्छिणकं जल-
 दानं देयं द्रव्याभिवचनं, द्रव्यद्वयदानं, तदङ्गं हिरण्यं ।
 नञ्च । तत उपानहोद्दाम । पथाशक्तिं पथासंभवमन्य-
 न्यपि दानानि दद्यात् ॥ नवाहं निवेद्यत् । ततः प्रा-
 चानवाती । दक्षिणं जानात्य प्रेतवाञ्छिणस्य पुत्रमिति-
 जन्विकरेदपहता इतिमन्त्रेण । अपहता अमरा रक्षाः
 वृद्धिपदः इति । ततो दक्षिणामुक्ता एकमव्युपजं निधाय
 तस्मिन्नेकं पवित्रं दक्षिणामनन्तर्जय तस्मिन् शोभादेवी-
 रितिमन्त्रेण आस्मिञ्चति । शोभा देवीरिति स्मिन्पु-
 गायत्र्यप अणमासंचनं विनियोगः । शोभा देवीरिति
 शोभा भवत्यु पीतये । शंख्योरितिभक्तवर्तु नः ॥ तत्र तिल-
 सौतिसन्त्रेण तिलनाशयति । पितृनिमज्जाका-प्रोणया-
 द्वेत्तत्र प्रेतमिदं लोकं प्रोणयतीति विज्ञापः । तिलोसि
 सोमदेवता गीजसो देवनिमित्तः । प्रथमदिः प्रकः सधया
 प्रेतमिदं लोकं प्रोणयति नः ॥ ततो विप्रहस्तं शोभादेक
 तिलोपधुपुत्रस्यप्रविजमादाय विप्रहस्तं दक्षिण-

अथ संपिण्डिकरणप्रयोगः ॥ तत्र श्राद्धकल्पसंज्ञम् ।
 य संपिण्डिकरणं पूर्णं सर्वसरे षण्मासं विपश्ये वा
 द्वेषां वृद्धिरापद्यते तद्वृद्ध्यायै पञ्चानि सतिशत-
 दशानि परंपित्वा, शानि पितृणामेकं प्रतस्य, प्रतपा-
 पूतपञ्चवारसिद्धिं यं समाजा इति, पूर्वमेव पिण्डे
 वासोत्पद्यते ॥ इत्युक्तं सर्वैः संपिण्डिकरणप्रयो-
 गीनां पञ्चमासश्राद्धकल्पसंज्ञम् । इति श्राद्धे संपि-

ण्डनं कथ्यते ॥
 संपिण्डे मासिकानि शिवतन्त्रेण समानतन्त्रेण वा कृत्वा
 नु । एकादशे अथमासिकं कृत्वा इति श्राद्धे षण्मास-
 संपिण्डिकरणम् । इति श्राद्धे संपिण्डिकरण-
 न्यायिकं त्रयोदशमासिकम् कथ्यते ॥ अस्मिन्पक्षे
 द्वादशमाससायन्तरे अथमासपञ्चव्योदशे दिवसे
 दशमासिकं च कथ्यते । त्रयोदशदिने संपिण्डनम् ।
 द्वादशमासिकं कथ्यते । इति श्राद्धे त्रयोदशमासिकं कृत्वा
 षण्मासिकं कथ्यते । अस्मिन्पक्षे षण्मासिकं कृत्वा
 संपिण्डनं द्वादशमासिकानि कर्मण कृत्वा, त्रयोदशे दिने
 मासिकं द्वादशमासिकं कृत्वा, इति श्राद्धे त्रयोदश-
 मासिकं द्वादशे अथमासिकं कृत्वा, सर्वसरेण संपिण्डिकर-
 णम् । एतानि पथाकाङ्क्षेत्वा, सर्वसरेण संपिण्डिकर-
 णम् ॥ अथमासं सप्तदशमासिकानि भव-
 द्वादशे शौचम् ॥ अथमासं सप्तदशमासिकानि भव-
 ण्मासिकं न द्वादशमासिकम् । एकादशदिने त्रिधना दद्या-
 त् । सर्वसरेण स्यात् । षण्मासिकं तदा ॥ संपिण्डिकर-
 णम् ॥ एकादशे तु षण्मासा पदा स्युरपिवा त्रिभिः ।

न्तोपशुः ॥ मधु नकमंतोपसि मधुमण्यविश्वर
 मधुशूरैः नः पितृ ॥ मधुमातो वनस्पतिमधुमा
 स्युः । मन्त्रोर्गो मन्त्रे नः ॥ मधुमधुमधु इति । ।
 मधुतोपस्तरणमसीति प्रतिशक्षणं वदते । ततो शक्षण
 पुत्रपुत्रोपादाने प्राणहितेषु च तस्मिन्काले तन्मन्
 त्कमण सकेच पठते । सर्वत्रासुतोपस्तरणमसि । १
 णय स्वाहा । व्यानय स्वाहा । अपनय स्वाहा । सम
 नय स्वाहा । उदानय स्वाहा । शक्षणं स्वाहा ॥ ततो
 व्याहृतिसामादौन्यपुत्रिश्रवणेषु इति आकण्डोपि
 श्रवणं तैर्गुणैः कर्त्तुं व्याहृतिसामादौन्यपुत्रिश्रव
 णेषु । अशक्यं च तपठनायुषुस्त्रिजो वर्णयते । ततः सर्वेषु
 सन्धाहृतिकं सावित्री तस्याश्चैव गायत्र्यं यद्वा उचिष्य
 तिरित्यादि पितृसंहिता । विद्वेषु च द्युनोवाजसत्यादि मधु
 वृत्तं संसिं संहितामशरसुं विज्ञेयं जपते । यथा ॐ मधुः
 स्वः तस्मिन्विश्वेभ्य मग्निं देवस्य धीमहि धियो यो नः
 प्रचोदयात् ॥ १ ॥ ॐ तस्मिन्विश्वेभ्यो मग्निं देवस्य
 धीमहि २ । धियो यो नः प्रचोदयेत् ३ । इमं आर । देवो ।
 आर ३४५ ॥ २ ॥ इदादेसु । हियादेनोर्गो जसादे । सुत
 रथा । नान्यथा नारिपुत्रातिवस्त्रागोर्गो ३४६ । धिया-
 देतेषां ॥ १ ॥ स्वरगा ३४७ ॥ १ ॥ १

अजापारदता । आर्द्ध-दीविश्रादे । स्याकन्मरिदशेषाः ॥
 धर्ता । वाक्योवा आर्द्धशवापुकेपुवैतः । होऽपुड । वा ॥ ६ ॥
 अवा । उपपशमधमलि शिष्यःतः । ओ वा । ओ ड ।
 पुष्पुमरुद्विषमहेत आर्द्धेषु-दं । ओ । वाओवा । ओ ।
 इहाडे । पस्वसि । माडेमयु । माङ्कतवा । अपोवसा ॥
 नोडेअधि । सानोअत्याधि । अवरुतो नोडेवत । वानिरे
 रोहा । हो आर्द्धश्रुड । इहाडे । मदि-तमा मसरः ।
 आर्द्धश्रु । शोडेपानुनाडेपुडे ॥ ८ ॥ सुखपकेविसवधुम्-
 देवासा । वगोरे । इहेपाडेउवारेडे । इरेउवा । मरेउवाः ॥
 जहेमारेसो । वानिषविपाडेउवारेडे । ज्योरेउवाः ॥ ९ ॥
 इति मायिउन्दसो संहिता ॥ मोजनाने प्रतपात्रे न
 विकरदानम । प्राचीनवातो प्रतस्य पुरिरेउवस्य पुर-
 श्वरेउवस्येदेमोनास्तिाय प्रत्यापवतामपु निनीय तत्र
 पुत्रशिक्षया इतिमन्त्रेण पुरतोथेन तिलमिश्रितमन्न
 विकरेत । पुत्रशिक्षया जीवा पु सुव्युदयाः कले मम ।
 ममो देवेन देव्यन्त तेषा पान्ते पान्ते पान्ति मतः कवा ॥

पितरमकरोमवन्नित्तिं यं चात्र त्वाभ्यां यत्नं
 तस्मै ते स्वाहा ॥ अप उपर्युक्तं पुनः कर्माभ्यां, उ
 गोत्र प्रतस्य पितामहमकरोमवन्नित्तिं यं चात्र
 स्वाहा । पुनः कर्माभ्यां, अमकगोत्र प्रतस्य प्रपिताम
 करोमवन्नित्तिं यं चात्र त्वाभ्यां यत्नं जन्म
 स्वजाते । प्रतपकात्तु न पिण्डं कृत्वा प्रतपिण्डं जन्
 स्थाने अमकगोत्रमिकपुत्र पितरं न पिण्ड उपनिषत्
 तत आचम्य प्रतस्य पित्रादीनामवन्नजन्मसो पिण्ड
 दद्यात् । पित्रादिपकाशोपादेयमल्पं यद्दीत्वा, तत्राश
 वनीयं द्वितीयां मिथ्याकृत्य, तिलान् स्यात्तु, त्रिवरा
 जन्तान् पिण्डान् कृत्वा, दक्षिणहस्तेन यद्दीत्वा, सो
 नान्वारस्य, पितृतीर्थानामकगोत्र प्रतस्य पितरमकरोमो
 ते पिण्डः यं चात्र त्वाभ्यां यत्नं तस्मै ते स्वाहा
 अप उपर्युक्तं पितामहमपितामहयोः पिण्डौ तत्रा
 माकवा कर्मण स्यापुत्रे । ततः प्रतपिण्डं प्रत्यवन्न
 नादि, न पित्रादिपिण्डेषु प्रत्यवन्नजन्म । प्रतपिण्डं
 यथाजनजन्मप्रत्यवन्नजन्मयामिदं यत्प्रतिपत्तिमिदं
 तत्राशोत्राविसर्गान्तमाद्यमासिककौटिहश्चाहवकृत्यात् ।
 ततः पिण्डसंयोजनम् । आचम्य गोत्रस्यामकपुत्रस्य प्रत-
 पितृमिकपुत्रं वत्पितृपितृवत्पितृमाहोत्रानाममक-
 दिवस्वरेणाम् । प्रतस्य पितृपितामहप्रपितामहानाममक-
 मकरोमाम् । पिण्डैः सह प्रतपिण्डस्य संयोजनं कर्तव्यं ।
 कर्तव्यं तत्रैतः संयोगादिशलाकया कर्तव्यं न प्रतपि-
 ण्डस्य विभागं कृत्वा, यं समाना इति मन्त्रस्य पठित्वा,

यान् पृथिवीवर्षान् ॥ इत्युत्तया पितृवर्षं पितः
 ज्य, सव्युन विश्वान् देवान् विश्वेभ्य सर्वानिभ्य
 ततः सर्वं देवविद्याः पदप्रक्षालनदेही प्रक्षालः
 पश्चादङ्गीर्षास्तिष्ठियुः । ततः कर्त्ता जलपानं यद्वैतः
 क्षीणानां पृथिवी जलधरां प्रादक्षिण्युन देद्यात् आसा
 स्मृति । आसा वाजस्य प्रसवा जगत्यादेवुं यावत्
 विश्वरूपे । आसागन्तां पितरा मातरा वासासासाः
 तत्त्वं गम्यात् ॥ अथ सोमान्तमन्त्रवज्य प्रदक्षिणं कृ
 द्राक्षिणान्निविषाय, वासदेव्यागोत्र, यद्दं प्रविशेत् । वा
 ज्यसासपकाशः । काऽप्यया । नश्चादेहेजादेआसिवात् ।
 नोसदेवियःस । वा । आदेहेहेहे । कयादेहेकादे । प्र
 क्षीदे । हुंमर । वादेहेहेहेहे ॥ १ ॥ काऽप्युक्त्वा । स्या
 सादेनाम । सा । हिष्टामासादाय । सा । आदेहेहेहे
 वृष्टादेहेवेवेवेवे । हुंमर । वादेहेहेहेहेहेहे ।
 आऽप्यमु । पणादेसादेखीनाम । आ । विताजसिपत् ।
 वास । आदेहेहेहेहे । वादेहेहेहेहे ।
 हुंमर । वादेहेहेहेहेहेहे ॥ ३ ॥

द्विधा होतः पुत्रकर्मिणः पुत्रा, मातामहेन, पितामहा वा,
कल्पेन कुर्यात् । अत्रापि नियतो वंशसमन्तरस्तदानीं
व कुर्यात् । कर्मपदेषु तु-“मयिः सपिण्डीकरणा
नामया सहीदितम् । पृथोक्तैव कल्पेन पुत्रिकाया न
मितः” ॥ इति सपिण्डीकरणप्रयोगः ॥

अथसावाभिमतो दाहेविविच्यते । अथ मृत्यु-
हीमसम्यु पृथादिरिषसमूहो ज्ञायते । पृष्टं शक्ति-
हीनायां सपुत्रमर्त्या मरणदात्री स्यात्, तदवगामिना-
म कुर्यात् । पृष्टं श्रुत्वापुत्रं सपुत्रमर्त्यैः परं मरण-
स्यात्तत्र दण्डपुत्रान्तमवशिष्टसापुत्रमर्त्याः प्रातरहि-
पुत्राण्यप्यपुत्रसंसाधनातरहितीत्येवमेषा-
कुर्यात् । पृष्टं पितृयज्ञं विहाय दण्डस्यात्पुत्राण्यकमपि
न हीमस्य लोपायः । शक्तिपुत्रं विहाय दण्डस्यात्पुत्राण्यकमपि
न । श्रुत्वापुत्रं विहाय मरणं सपुत्रमर्त्या-
पुत्राणां सपुत्राणां दण्डपुत्रसमूहो ज्ञायते । ततः कर्त्ता प्राक् स्थिति-
पुत्राणां सपुत्राणां दण्डपुत्रसमूहो ज्ञायते । ततः कर्त्ता प्राक् स्थिति-
पुत्राणां सपुत्राणां दण्डपुत्रसमूहो ज्ञायते । ततः कर्त्ता प्राक् स्थिति-
पुत्राणां सपुत्राणां दण्डपुत्रसमूहो ज्ञायते । ततः कर्त्ता प्राक् स्थिति-

५३६५६३ ॥ २ ॥ ततो गार्हपत्ये आउपस्थान्तिमिधुभि-
 र्वाज्यं विज्याद्विहस्य पवित्रान्यामिर्त्यपवर्धते । ततः प्र-
 ष्ठा समुद्रं, खिब्रणानिहोत्रहोत्राणां पवित्रोत्रविषयं यद्वे-
 ष्ठा नानावर्तानि दक्षिणामूर्तिः सत्यं जन्नात्यं पञ्चवलि-
 यन्तौ प्रोक्तमखं समिधं प्रक्षिप्यात्समात्सवमधीतमन्त्रेणा-
 न्नुद्धियात् । मन्त्रेऽसावित्यस्य स्थानं प्रोक्तस्य प्रथमाः त-
 यतां पुनः । अस्तौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ॥ ततोऽग्नि-
 पदेवर्णो गगनात् तिर्यक्तोऽपदं उच्यते । ततोऽग्नि-
 पदं गगनात्सामानिहोत्रं च पदं उच्यते । ततोऽग्नि-
 पदं । ततो धूमं उदितं उक्तमामागतम् । प्रचवलि-
 तं च तिर्यक्तकवर्क्यते । इति श्रौतानिमतां गोमि-
 त्त्यानां दक्षिणैः ॥
 अथाहितानिद्विषयं विदित्वाः । यदि प्रथमाप-
 म्भयं प्रथमानः पूर्वं प्रदीयते तं सर्वरिग्भिः संस्क-
 र्यते । पश्चानिमंभयं । यदि पश्चात् पूर्वं विषयं, प्रथमानः
 विद्वान्द्वैतं प्रदीयमानिग्भिः पश्चात् पश्चानिमंभयं विषयं-
 तं पश्चात् तिमंभयं दक्षिणत्वा पञ्चोत्रमिद्विषयं
 तं । अन्त्यापि दशोत्रमासादिति विज्यात् क-
 ल तद्विज्यापञ्चोत्रात् न कथ्यते । यदि पश्चा-

मन्त्रिभ्यः पात्रैश्च दाहयित्वा स्वयं निरग्निं भवे-
 प्रयच्छित्तं स्यात् । स्पृष्टोऽयमर्थः कर्मपदो-
 ऽग्निमर्त्यां सङ्घोषं स्थित्वा । पात्रैश्च पात्रिभ्यः
 ऽप्युक्तैस्तदोऽग्निं चितः ॥ सतयामपि भाष्यां ब्रू-
 शीघ्रं हि लज्जेत् । उपानिनाऽपि तन्कर्म यावज्जीवं सम-
 र्त्वे ॥ शृणुमिमतः पत्नीदाहे अस्मात्स्वमग्निजाले
 मषपाठोऽत्यस्वसं सानिकवत्कृत्यते ॥ २ ॥ "अग्निनाम-
 पत्नीदाहे ऊहरेदितेनास्मात्स्वमग्निजाले इति मन्त्रेण दाहे
 इति कर्कषणार्थः ॥ इत्यादितानि त्रिषुऽग्निनिर्णयः ।
 अथ निराग्नादौ चतः कृत्यत्रिषुः । प्रथमदिने पि-
 षडज्यं, द्वितीये चतस्रं, तृतीये पिण्डत्रयम् । अथवा ३
 यमं एकं, द्वितीये चत्वारः, तृतीये पञ्च, पिण्डा द्वा-
 मयः शौचं एकस्मिन्दिने दाहोऽपि षड् दद्यात् । एकदशम-
 मभवे शौचिष्वपि षडनरेण पिण्डा दद्यात् ॥

अथ रजस्रज्या मरणे दाहे विधिश्च्यते । "रजस्र-
 ज्याः प्रतपस्संस्कारोदीनि नाचरेत् । ऊर्ध्वं निराग्ना-
 स्मतां तां शोषयन्मूला दाहयेत्" ॥ अतो रजस्रज्याः
 प्रतपस्संस्कारे मरणानन्तरं रजस्रं मलं प्रक्षाल्य,
 क्षापयित्वा, काष्ठवद्वज्या ऽप्यहोर्ध्वमस्थानि विधत्वा दाहेत् ।
 सङ्घेऽपि ऽप्यहमेव मरणानन्तरं प्रापद्विचत्तपत्रकं विधि-
 वद्वहनमाह मदनरत्ने स्मृत्यन्तरे च । "उदक्या मन्त्रिका
 वापि मृता स्थापयेत् तां तथा । अशौचं शोभितकान्ते दा-
 हेयुदन्तया यदि ॥ उर्ध्वं तेन तु तेषुन क्षापयित्वा तु मन्त्र-

मितक्षरायां तु-संतिकयास्ततया। तं कथं कर्तव्यं
 यादिकाः । कर्मसंलज्जमादाय पञ्चगव्यं शिष्यतः ॥
 पूष्याभिरभिसन्ध्यायः वाचा शिष्यं लभते । तत्रैव श्रा-
 पयन्तां तु देहं कर्तव्यं यथाविधि ॥ अर्वाङ्गभिसं-
 ताभिरभिसंवेद्याभिरव स । अन्यैश्च वाकेणमन्त्रैः संक्षिप्य
 विधिपूर्वकम् ॥ अथ प्रयोगः । देवोक्तान् सङ्कल्पं, गो-
 शयां अमकप्रतयाः संतिकायां मरणसंज्ञातदेवतारिस-
 द्वापैर्वैदेहिकसंस्कारेणोपनासिञ्चय्य चन्द्रेणोप-
 यत्तन्निधययन्निचपर्वकर्मैर्देवोक्तान्सांस्कारेणोपनासि-
 कं कारयित्वा इति सङ्कल्प्य, पूर्ववत्प्रयत्नित्वादि-
 क्त्या, कर्मसंलज्जमादाय, तत्र पञ्चगव्यं निक्षिप्यपु-
 ष्याभिरभिसंस्त्रिभिः, कथानादिचतस्र्यादिभिसंस्त्रिभिः,
 र्वाङ्गभिरभिसंस्त्रिभिः, प्रसिद्धाय प्रयत्नं यदा-
 कदा च मूर्द्धे पतवती भुवननामिच्छादिभिरभिरभिसं-
 स्त्रिभिरभिसन्ध, ताभिः क्षापयित्वाऽप्यवसमापित्वा
 विधिवद्देहं। मन्त्रापथ। इति संतिकाभिरणं दाहेविधिः ॥
 अथ गार्भोगामरणं दाहेविधिः । तत्र प्रायश्चित्ता-
 दिकं पूर्ववत् । विधापस्तम्ब्यते । यद्येकादिकप्रायस-
 दिकं पूर्ववत् । विधापस्तम्ब्यते । यद्येकादिकप्रायस-
 मयवती गतो सदायं संस्थिता भवेत् । कर्षिभिर्या-
 ततश्चैव निरुत्थयति ज्ञेयम् ॥ प्रमत्तं निखननं तु प्राय-
 श्चतः परम् । सा यथाश्रिताः कच्छुःशुद्धयेत शून्य-
 ॥ समभूदहेतु तस्या यत्नं यथापत्कम् । प्राय-
 ॥ ३४ ॥

मसि प्रत्युक्तं वक्ष्यमाणमव्याप्त्यामाज्यं कर्तव्यं । इतरं निर-
 निरुपशयकमते पश्य-
 विदुषुं स्वयम्, तस्मै तवयामिभिरव्याहृतं कृत्वा,
 ! पञ्चमस्ति नामानुवादि न कर्मात् ॥ प्रतिमाना-
 इदं । प्रवधाहः प्रवसवः प्रवपः प्रवसमिपः । प्र-
 गमिञ्चवृत्तिः ॥ यद्यपि नानिचित्वास्तमिः सहे
 विधानं समदोत्पत्तं । दमोः ॥ तत्रातिवृत्ति-
 कृतं पापयुं वा किलजानामयुर्द्वयम् ॥ तत्रातिवृत्ति-
 पर्वकः । यन्निवृत्तकं ज्ञाते सते पति कथञ्च न ॥
 । प्रयुक्तं तु, "अथवा तद्विन् कात्या दारहेस्ते
 सहे । सतकान्तं ततः पूर्वः कात्या शानिकपूर्वि-
 मन्वाभिमतन्वितः ॥ ततो दाहः प्रकृत्यस्तन्व पस-
 मीत् वै क्षमव्याः पसत्यास्ता । दमूमयत्तं तवय-
 कर्म । देवत्वान्न सदा दयमर्जम् दाहकर्मिण ॥ देवस्व-
 मदनतदा गाहृ- "अतो कृत्वा यन्निवृत्तमनदक्ष-
 अथ यन्निवृत्तिरनक्षयपञ्चकं सतस्य दाहेविधिवत्पत्तं ।
 विधिः ॥
 समानयते । सतन्वदिवानते । इति गमिणोमरणे
 धयुं कस्मिन् इति सङ्ख्यः । शिको ज्ञाते सति
 विधिवदहेत । देवदेवपनिवृत्तयुं यद्यपि शिकोऽर्जोण
 गमस्व शिको वदितिकार्य, एवं यद्यपि नसादि-

नदेव जल वा प्रतिपादयेत् ॥ तत्रैव ॥ "कनकं द्वे
 नीलं पद्मं त्रयं मूर्त्तिकम् । पञ्चरत्नमिदं प्रोक्तमिदं
 पञ्चद्विभिः ॥ रत्नानञ्जल्यमत्र वै स्वर्णं कर्पूरं च
 सुवर्णं स्यात्पञ्च वै अज्यं जैयं विवक्षणीः" ॥ अ
 प्युक्तः ॥ कर्त्तव्यं च, प्राणानाद्यम्, वैशकालीं सङ्घ
 र्णम्, प्राणानादीनां, गोत्रस्यार्थकमेतत् । यन्निष्ठादिनक्षत्र
 षड्कमस्य मरणसंज्ञितस्मद्गोत्रिण्यदिहोराष्ट्रं पञ्चकम
 गविष्यं कर्त्तव्यं इति सङ्ख्येयं, दंभस्यः पञ्च प्रतिम
 क्त्वा, ऊर्णसिद्धेण वेदविदोः, यद्विदुर्नानुलपनं क्त्वा
 तिसप्तौ दक्षिणोपवर्गं संख्याय, कर्मण नामानि नि
 शि । प्रतवाहः, प्रतसवः, प्रतपः, प्रतर्भसिपः, प्रतहस
 इति । ततो नक्षत्रमन्त्रैरभिमुख्यते । छन्दोगानां नक्षत्र
 षड्कः । इदं वलां सुतमन्धस इति वचनात् । यदा कर्
 म मूर्त्तिप इति वक्तव्यम् । इदोऽन इमां भवनाति इदं
 त्र्यङ्गकपदः । अस्मिन्नादौ नोऽन इत्यदिर्बुद्धयस्य । श्रीक
 त् अत्र्यदिति पञ्चः । ततो गन्धर्वादिभिः प्रतिमाः
 मन्त्र्य ददिसम्यु प्रथमां शिरसि, द्वितीयां मुखे, तृती
 ॥ वामकर्णौ, चतुर्थीं नाभौ, पञ्चमीं पादयोर्विन्यसेत् ।
 तस्मिन्प्रोपायं संख्येयं प्रतिमासि निर्वैशकस्येण पूर्वोक्त-
 ॥ मन्त्रैरुपविशतीर्षुद्विपत् । तत्र सखाः । प्रतवाहय
 वाहो । प्रतसवय वाहो । प्रतपय वाहो । प्रतर्भसि-
 प वाहो । प्रतहस्य वाहो ॥ तत्र उदकपात्रेण पुरितो
 ज्यसां दत्त्वा, प्रतमुखं पूर्वोक्तानि पञ्चरत्नानि निशि-

इहेगच्छत ईहे विवत । ततो द्वितीयाकल्पा, यदाकदा-
 न्मामुद्विपस्तीताजरतमस्युः । आदिद्वैत केषां विप्राणां
 धर्तारं विवतनाम ॥ २ ॥ केषामावाहयामोत्यादि । ततो-
 यकल्पा, ईदानीं ईमा भवतामि ईयसु यजान ईदोहेवितः
 मृषण्युः । तस्मै धरते मधुमद्वैतं पयस्तत्र वतं सोम
 तिरुते कृष्यः ॥ ३ ॥ अत्रैकपादमावाहयामोत्यादि । चत-
 थुक्कल्पा, अमुन्वा अरे नोमसो देवा इव धुनवः । ईदो-
 नमस्य जगतः स्वर्गदोमोदानामिन्द्र तस्युषः ॥ ४ ॥ अदि-
 वृष्टयमावाहयामोत्यादि । पञ्चमकल्पा, यिकते अन्यवजतं
 ते अन्यद्विपूर्व अहेनो वासिवांसि । विश्वा हि माया अथ-
 सि स्वधावर्न मदां ते पर्वाहे सतिरुते ॥ ५ ॥ पपा-
 णामावाहयामोत्यादि । छन्दोगानामते मन्वाः । अन्यथा
 स्वधाखिका याद्या । ततः प्राणप्रतिष्ठामन्तैः प्राणप्रतिष्ठा
 कृत्वा, तन्मन्त्रैर्वृक्षादोन्मन्त्रोपचारैः संपद्य, तन्मन्-
 न्वाणवोत्तरयते तदई वाऽऽवाविशोत्तितवारं वा जपते ।
 श्रुताभिषारणायामागतं प्रकृतितकृत्वा जपेत्तस्य-
 मूणं ननुवतं पञ्चावतं वा चक्रमद्वय, यमिन्यः स्वाहा ।

धां मोक्षार्थिनाम् । पुण्यापराधप्राय इदं श्लोकं
 नानाथ कर्तव्यतां तथैव ॥ पत्नीनां पतिनां पुंसाम्-
 नानात्पत्नीनाथ भवतां चैव सपुत्रः । वीर्यादय-
 र्जातौ ॥ इति श्रुत्वा पत्न्याश्च त्रैलोक्यविप्रेरभिः ।
 मं नारायणार्थं परम । नारायणार्थं देवैर्देवैर्देवैर्देवै-
 र्गस्य तत्रैव कर्तव्यं । इति श्रुत्वा । "पुत्रैकः प्रवक्ष्या-
 मिहोक्तं तानाथ इति श्रुत्वा श्रुत्वा वा श्रुत्वा पत्र-
 पत्रार्थं व्याख्यास्यमः अग्निहोत्रसंज्ञा आत्मव्यति-
 श्य नारायणवर्तिप्रयोगः । तत्र बोधायनः "नारा-
 तिप्रयोगः ॥

नतः कर्म श्रेयसां कर्तव्यं । इति धर्मशास्त्रकर्मशास्त्र-
 श्रेयसां जनादिकं कर्मिण्यु इति सङ्ख्येयं तथा कर्तव्यं ।
 धर्मशास्त्रात्सिद्धिर्देवा यथाकल्पवृक्षस्यु मूर्तिर्देवता-
 विवर्तिरसनयुग्मनिवृत्तस्य शान्तिरकर्मणा च्यनतिरिक्त्वा-
 स्यामकर्मणस्तु धर्मशास्त्रिनश्चैव कर्मणस्तु चर्चितवर्षा-
 श्रेयसादिश्रमव्यगानानं प्रकृतितर्क्यत्वात् । ततो गोत्र-
 प्रो० । अद्वैतैः प्रो० । एषा प्रीयताम । ततो व्याहृति-
 कल्पशान्तिव्युत्पत्तौ । अक्षयः प्रीयताम । अक्षयकपाल-
 प्रीयतां वसव इति प्रतिशब्दोक्तौ वदत । एवं वक्तव्यं दि-
 श्चप्रदत्तं मम । अनेन कल्पशान्तिव्युत्पत्तौ वसवः प्रीयताम ।
 विवर्तिरसनयुग्मनिवृत्तौ गोत्राय शान्तिं वाञ्छन्त्या-
 म्कर्मणस्तु कर्मणस्तु धर्मशास्त्रकर्मणस्तु चर्चितवर्षा-
 दातम् । इमं वक्तव्यं सजलं सजलं सजलं सजलं सजलं स-

स्वाध्यायानां पदसुमातिरुद्धि ॥ १० ॥ ततो विप्रा
 तावानस्य महिमा ततो ज्योतिरुद्धि पश्य ॥ उवाच
 भवतु । पदोस्तु सदा भवति विप्रास्तु सदा विधि
 मानसो अस्मि ॥ ८ ॥ पश्य पदसुमातिरुद्धि
 पश्यतः पदोस्तु सदा भवति । तथा विप्रास्तु सदा
 सततो बुद्ध्यातिरुद्धि ॥ ७ ॥ विप्रास्तु सदा
 महिमादीनाः पश्यतः सदा सदा । स भवति
 नो पदो विप्रास्तु सदा । पश्यतः सदा
 पदो । विप्रास्तु सदा ॥ ५ ॥ अतो देवा अवा-
 तान्त ॥ ४ ॥ तद्विप्रास्तु विप्रास्तु सदा सदा
 तद्विप्राः पश्यतः सदा पश्यतः सदा । विप्रास्तु सदा
 पश्यतः पदो भवति पश्यतः । इन्द्रस्तु पश्यतः सदा ॥ ३ ॥
 सदा । अतो यमोति पश्यतः ॥ २ ॥ विप्राः कर्मणि
 पादसुमातिरुद्धि ॥ १ ॥ नोति पदो विप्रास्तु सदा
 सदा इन्द्रस्तु विप्रास्तु सदा । तथा विप्रास्तु सदा । समस्तस्य

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०

विराजा अग्निपदेः । सजातअत्प्रत्येत पशुः ३१२ ३१३ ३१४
 पुरः ॥ ११ ॥ सोमः पवत जनिता सतीना जनिता विवो
 ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४
 जनिता वृथियुः । जनिताजनजनिता संयस्य जनिता-
 ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४
 स्य जनितात विष्णोः ॥ १२ ॥ किमिन् विष्णोःप्रिविष
 ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४
 नाम प्रथववक्ष्ये विष्णिवि अस्मि । मावया अस्मदेपार्ह
 ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४
 एतद्यदे-पुत्रेपुः समिधु वाम्य ॥ १३ ॥ एतत्ते अथ वि-
 ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४
 विविव ह्येयमयुः शूकसामि वयुनाति विविव । तं वा
 ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४
 योनामि ववसमनव्या-क्षयनमस्य रजसः परिके ॥ १४ ॥
 ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४
 वपदेते विष्णोवसि अङ्कितोमि त-सु अथस्य विष्णिवि
 ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४
 ह्येयम । वक्ष्ये स्वा सिद्धेतापो मिरो मे ययुपात स्वस्ति-
 ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४
 मिःसदा मः ॥ १५ ॥ प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामान्तर-
 ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४
 स्य ह्येविषु ह्येविषुम । धातियुना नामसविनेश्च विष्णो र-
 ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४
 धनमाजामावाशुषः ॥ १६ ॥ एतासामन्ते स्वाशोका-
 ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४
 रोव्यारणपूर्वकं होमः कर्तव्याः । सर्वत्र इदं नारायणाय
 ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४
 नमः । तत्र इदं विष्णोःप्रिविषमन्वेणावातारसदस्य अत
 ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४
 वा विष्णोःप्रिविषु होमः । ततस्विष्णोःप्रिविषु मन्वेणावातारसदस्य अत

अथ विच्छिन्नश्रुतानामनुसृतस्य दहेनायु प्रताधानप-
 युगाः । त्रिकोणमण्डलं । "यत् सारणस्य शिखा गा-
 ह्युत्तमं लं रणा । सविषाया रणा मन्वस्यस्य विषय-
 रतः ॥ यन्मिष पवक-रं रणा द्वादेशोपात्तसर्विष । रं रणा
 इति ततः कथं यत्तु रमाया इति क्रियासु ॥ अथ यथा-
 ॥ अथोत्तमं विच्छिन्नश्रुतानामनुसृतस्य दहेनायु प्रताधानप-

द्विपत्याक्षयाः स्वस्वतन्त्रेऽपि दहेत्याः ॥

पुनस्तत्रैव । "अथौ चान्दोपायु द्या" इति । प्राजापत्या-
 स्मि मास्तथा" - इति चर्विद्विद्विमतं मिताक्षरायाम् ॥
 दद्यात्तानपुनं द्युम । पयोके तमकेच्छेति केच्छेति ख-
 अथ केच्छेति दद्यात्प्राजाः । "प्राजापत्ये तु मासुका-

खपन्सिद्धौ । इति नारायणवलिपत्रयोगाः ॥

स्व, दक्षिणायु द्या, तान्दोपायु, क्षाया, खजानुः सां-
 द्यः । ततस्मिन्तानामनुसृतस्य इति कल्पस्यानुसृतस्यै-
 प्रताप विष्णुकेपायुदं तिलोदाकर्मपुत्रिषतामिति प्रत्येकं
 यानां हेतुस्य दद्यात् । ततः पवित्रपणाय दक्षिणा योज्या
 तोपयुत । ततोऽस्यस्थानं तिलसुक्तीयतदोदाकर्मपुत्रि-
 न्तं दक्षिणं प्रतर्ज्या क्षान्त्तं गोमहिरोपयदं नानादिभिः पृ-
 णान्दक्षिणादिभिः पृथगेत्य, प्रतर्ज्या स्यात्तन्तुं गोप-
 ते पिण्डः । इति पञ्चमं पिण्डं दद्यात् । अत्रानन्त्याक्षि-
 यमुत्थाः पिण्डान् दद्यात् । मिताक्षरानामनुसृतस्य विष्णुकेप प-
 स्तं स्यात् । अक्षिणं ते पिण्डः । एवं विष्णुकेपमपुत्रिष-
 द्विषुमा कल्पे इति सङ्केतस्य तथा सर्वं कथं । विष्णु-

दिकं कथं ॥

द्वादशद्वैतं तंणीमाहेवनीयं कृत्वा, पुनः प्रणय, दाहा-
 निधय, तंणीमाहेवनीयं प्रणय, पञ्चवस्त्रेवनीयं
 इतिमन्त्रं पञ्चनिम्नपित्वा उपावसिषाणि गार्हपत्यं
 प्रजाः स्युमन्त्राणि धृष्टिं प्रतर्हतिश्चास्य जपस्य साहा ॥
 उपावसिष्टे जातवद इमं प्रतं स्वर्गय लोकाय नय आर्यः
 योगः । प्रतस्य दक्षिणहस्तेनरथोस्सिप्यां कारयित्वा
 तंश्च द्वादशीपानं तंणीं कृत्वा कथयिष्यात् ॥ अथ प्र-
 ति । प्रतं स्वर्गा सपितृवर्गिणो जन्ता चोपावसिष्टेणम ॥
 यः । त्रिकोणमण्डनं-“अथावरोपयोरुहं यमीयुत पति-
 अथारण्यस्समासिपितृवर्गो मृतस्यानन्तरपतिव-

ति प्रत्यागतप्रयोगः ॥

कप्रताधानं कृत्वा, दाहादिकं कथं पत्रं एवं पत्नीमरणाय ॥
 द्वादशे अथ द्वादशी ५५ हेवनीयं तंणीं उहियात् ।
 पवित्रान्यामिष्यावृक्ष्य, सकेत्येकैस्त्रिंशो संस्य, त्रिंश-
 त्त्रय, गार्हपत्यस्य दक्षिणार्द्धेऽपिभ्यस्य, दक्षिणत उह्या-
 ण्णीमाहेवनीयं प्रणयति । तत आज्यस्यार्यामाज्यं
 त्वा । इतिपञ्चमं सपितृवर्गिणं तंणीं गार्हपत्यं निधय
 नं मांसं जातवद इतिव सपितृवर्गं स्वर्गं लोकां परेतमिमं
 श्यात्, यस्यायुषो उह्येते मांसकासास्सर्वव्यन्तं यज-
 णि सकेत्येकैस्त्रिंशो, गार्हपत्यापतस्य पश्चादरोपी
 ति । यजमानापतने प्रतं संस्यात्, गार्हपत्यादीन्याप-
 । अथ वक्ष्यमाणं कर्म प्राचीनानीति दक्षिणार्धिमर्षः

नृत्तितः स्वर्णान्तजानिभिः । तस्मिन् तपणञ्च विभिः
 कर्तुं विवृण्वित् । इति ॥ अथ प्रयोगः । तदेकप्रवसत
 आहितानामुपश्रवणं तच्छरीरस्वार्था वाऽपि प्रवृत्तयुक्तं
 यामपश्यन्तं यत्रता कालेनयनं सप्तमवति तावत्पु-
 नः यद्दे सप्तमवतिप्रवृत्तं पुत्रादिभिः कर्तव्यम् । अतो
 मृतानिप्रवृत्तयुग उच्यते । प्राचीनवृत्तौ दक्षिणामिभ्य-
 लः सङ्गुत्वाद्देवतोयमात्रं प्रणीयाद्देवतोयं दक्षिणसंस्थम्-
 प्रादक्षिणयुतं दक्षिणामुदङ्गः पश्चिमायुतं । दक्षिणत उ-
 च्यतेः प्रागुत्तराद्देवतोयं तं प्रणीम्य दक्षिणयुतं परिप्लव्य,
 न प्रवृत्तं गी दौदक्षिणतः, गार्हपत्यदक्षिणतः उच्यते-
 सप्तमवति । न निवृत्तम्, दक्षिणत उदासतम्, न त्रिः,
 तं गी विवृण्वित् । न मयु कर्तुं आसदंतम् ।
 किंप्रवृत्तयामाता समिधं धारयन्, गार्हपत्यं दक्षिण-
 तौ गत्वा ऽऽदेवतोयस्त्वात्तरतो दक्षिणामिभ्य उच्यते-
 देवतोयं तं प्रणी दक्षिणतः समिधमाधाय तं प्रणी पित-
 तेषु न निवृत्तं सङ्गुत्वं देविर्गुह्यते । नतः परमपि प्र-
 वृत्तं । इति प्रवृत्तप्रवृत्तयुः । ततो मृतशरीरस्वार्था
 वाऽपि प्रवृत्तयुक्तं तदेकप्रवसतं कर्तुं तस्मिन् तपणं
 गी नृत्तितः, तदेकप्रवसतं कर्तुं तस्मिन् तपणं
 कर्तुं विवृण्वित् । इति ॥ अथ प्रयोगः । तदेकप्रवसत

